

[Fiskeriministeren]

sker. Jeg vil være åben over for en drøftelse af dette under udvalgsarbejdet og sige, at mine overvejelser går i retning af at give adgang til at anvende 3 ruser eller 3 garn eller 300 kroge eller måske en kombination af disse dele.

Jeg er enig med de ordførere, der har udtalt, at kombinationen af landbrug og fiskeri skaber et problem, som vi må finde en løsning på under udvalgsarbejdet. Det er jo rigtigt, at der, også hvis vi ser historisk på det, er en række mindre landbrugere både ved Vestkysten og andre steder i landet, ikke mindst på øerne, der har haft en kombination af landbrug og fiskeri som et fælles erhverv. Jeg er parat til at se på dette under udvalgsarbejdet, og jeg tror, vi kan finde en hensigtsmæssig løsning på dette problem.

Jeg kan til hr. Kofoed sige, at vi var inde i overvejelser om at definere fiskeriterritoriet med længde- og breddegrader, men at vi efter drøftelser med justitsministeriet har valgt ikke at sætte det ind i loven, idet det var vores hensigt, at man skulle definere det aktuelle danske fiskeriterritorium i den lovbekendtgørelse, der skulle udstedes. En af årsagerne hertil er, at vi, i hvert fald på det tidspunkt lovforslaget blev fremsat, ikke vidste, hvad der ville blive gældende i løbet af en relativ kort periode. Det ved vi heller ikke i dag; vi står formentlig over for yderligere grænseudvidelser, og vi ved ikke, hvor de endelige grænsedragninger vil ske.

Over for hr. Kofoed vil jeg gerne fastholde det synspunkt, at vi ikke har ændret den tilstand, at der er tale om henholdsvis danske fiskere og udenlandske fiskere. Det, der er problemet, er, at visse udenlandske fiskere har særlige rettigheder i kraft af vort medlemskab af EF, og at vi har tilsvarende rettigheder i andre lande. Jeg er parat til at se på, om vi skal give det udtryk i ændrede formuleringer, men jeg er nødt til at fastholde, at vi stadig væk taler om danske, henholdsvis udenlandske fiskere, men jeg erkender – og det er måske ikke kommet tilstrækkelig klart til udtryk – at der er udenlandske fiskere, der har rettigheder, der rækker videre end andre udenlandske fiskeres.

Det er rigtigt, som hr. Kofoed siger, at fiskeri og jagt er urgamle erhverv, men det forekom mig, at hr. Kofoed, lidt før han var inde på disse betragtninger, sagde, at vi skulle være fremadrettede. Jeg tror, vi er nødt til

at erkende, at de vilkår, hvorunder også disse erhverv skal fungere i det moderne samfund, er anderledes end i urtiden.

$\frac{3}{5}$ -reglen, som flere ordførere har været inde på, er jeg selvfølgelig også parat til at drøfte under udvalgsarbejdet, men jeg vil gerne sige, det ikke er en opfindelse, jeg har gjort, men en opfindelse, som bl. a. den tidligere landbrugs- og fiskeriminister hr. Kofoed har administreret i sin tid som minister. Den har ikke samme konsekvens og virkning, men selve denne regel og dette regelsæt har været gældende også i den eksisterende lov om saltvandsfiskeri.

Så skal jeg sige til hr. Lowzow – og flere andre, der har været inde på det – at problemet med tredjelandslandinger er en ting, man gerne så løst, men man så også gerne en situation, hvor vi kunne få mere regelmæssige landinger. Det kan jeg selvfølgelig ikke give noget løfte om, men jeg kan helt tilslutte mig det synspunkt, at det er utilfredsstillende, at vi, hvor forarbejdningsindustrien mangler råvarer, ikke kan tage imod dem, der ønsker at lande hos os. Vi har i 1977 oplevet, at nogle islandske fiskere gerne ville lande i Esbjerg, fordi de skulle have deres skib på værft i Danmark. Da de ikke kunne få lov til at lande i Esbjerg, gik ladningerne til Tyskland, og fiskerne valgte også at få repareret deres fartøj dér. Derfor vil jeg sige, at vi ud fra mange synspunkter bør få ændret dette.

Så vil jeg også sige til hr. Lowzow, at det er rigtigt, at der i forbindelse med regulering af bierhvervsfiskeriet er behov for at sikre en registrering, som gør det muligt for os at identificere ejeren til de garn, der anvendes. Det er der hjemmel til i den lovgivning, vi har i dag, en hjemmel, som jeg er indstillet på at anvende.

Jeg skal også til hr. Lowzow sige, at uanset forløbet af behandlingen af fisketegnsløvsforslaget er jeg interesseret i, at dette lovforslag kan blive behandlet og gennemført så hurtigt, som det er forsvarligt, selv om der både er en vis sammenhæng i motiverne til forslagene og den sammenhæng, at flere ordførere under tidligere behandling af fisketegnsløvsforslaget har kritiseret det for, at det ikke var fulgt af foranstaltninger vedrørende bierhvervsfiskeriet. Men denne sammenkædning er ikke af en sådan karakter, at jeg synes dis-